

ENSTÄMMIG, en --, a. 2. 1) Som utföres blott af en stämman. *E. sång.* — 2) Se *Enhällig*, *Öfverensstämmande*.

ENSTÄMMIGHET, f. 3. Se *Enhällighet*, *Öfverensstämmelse*.

ENSTÄMMIGT, adv. Se *Enhälligt*.

ENSTÄNDIG, en --, a. 2. (af t. *inständig*) Som ifrigt och ihärdigt upprepas, förnyas. *E. begäran. E-a böner. E-t yrkande.* — *Syn. Se Enträgen.*

ENSTÄNDIGHET, f. 3. Egenskapen att vara enständig. *Med mycken e. begära.* — *Syn. Se Enträgenhet.*

ENSTÄNDIGT, adv. Med enträgenhet. *E. begära.* — *Syn. Se Enträget.*

ENSTÖDING, enstödning, m. 2. (fam.) En, som lever för sig sjelf. [*Enstövning, Enstöring.*] Anm. Ordet hette i fornspråket *Einstødingr*; betyder således egentl. en, som har stöd blott af sig sjelf.

ENSÄDESBRUK, en ---, n. 5. Det slags åkerbruksmetod, då man på samma jord antingen sår säd efter säd, med beständig gödsling, eller gödslar blott första gången och sår sedermera säd, antingen med periodiskt återkommande gödsling eller så länge det bär sig, hvarefter den utmagrade jorden lägges till bete, för att återvinna någon kraft.

ENSÄLJARE, en ---, m. 5. (föga brukl.) En, som driver enhandel, d. v. s. har uteslutande rättighet att sälja något. — *Syn. Monopolist.*

ENSÄLJNING, en --, f. 2. sing. (föga brukl.) *Se Enhandel.*

ENTABLEMENT, anngtablemång, n. 3. (fr., byggn.k.) 1) Det öfversta utaf en mur, hvarpå bjelklaget hvilat. — 2) Karnisen, arkitraven och frisen tillsammansstagna.

ENTAMERA, anngtamera, v. a. 1. (fr. *Entamer*) Begynna; företaga; bringa å bane.

ENTERBILA, m. fl., se *Återbilda*, m. fl.

ENTITA, entita, f. 1. Fågel af Sparfågelnens ordning, $4\frac{1}{2}$ tum lång, med svart hufva, hvita kinder och tinningar, rygg och vingar gråa, bröst och mage hvitlätta samt klufven stjert. Vistas helst i alkärr och ibland enbuskar. Kallas äfv. Kärrmes. *Parus palustris.*

ENTLEDIGA, äntlediga, v. a. 1. Egentl.: Göra lös och ledig. Befria, frigöra. Brukas endast i fråga om uppdrag, befattning, tjänst o. d. *E. från ett uppdrag, en befattning. E. från en tjänst, ett embele,* gifva afsked derifrån. Nyttjas mest i administrativ stil. — *Syn. Se Afskeda.* — *Entledigande*, n. 4.

ENTOMOLIT, äntämål't, m. 3. Stenvandlad insekt. Skrifves äfv. *Entomolith.*

ENTOMOLOG, äntämål'äg, m. 3. En, som är kunnig i läran om insekterna. Insektkännare.

ENTOMOLOGI, äntämål'åj'i, f. 3. Läran om insekterna. [--- gie.]

ENTOMOLOGISK, äntämål'åj'isk, a. 2. Som tillhör eller har afseende på läran om insekterna.

ENTOMOSTRAKIT, äntämåstrakit', m. 3. Stenvandlad skorpdjur.

ENTONIG, entönigg, a. 2. 1) Utan omväxling i toner. *E. sång.* — 2) (fig.) Utan omväxling. — *Syn. Se Enformig.* — *Entonighet*, f. 3. — *Entonigt*, adv.

ENTRA, se *Äntra*.

ENTRÉE, anngtré, f. 3. (fr.) 1) Inträde. — 2) Inträdesrättighet. — 3) Inträdesafgift.

ENTREPRENAD, anngtr-prenad', m. 3. Åtagande af ett arbetes utförande, af vissa varors

anskaffande o. s. v. mot vissa öfverenskomna villkor. *E-en af ett byggnadsföretag. Detta arbete är gjordt på e. Utbuda något på e.*, offentligt tillkännagiva, att man öfverlåter utförandet af något arbete eller en leverans åt den, som erbjuder de billigaste villkoren. *Få något på e.*, få sig uppdraget att utföra ett arbete, göra en leverans emot vissa bestämda villkor. [*Enterprenad.*]

ENTREPRENANT, anngtr-prenånngt, a. 4. Företagsam.

ENTREPRENÖR, anngtr-prenör', m. 3. (fr. *Entrepreneur*) En, som åtager sig entreprenader eller åtagit sig någon sådan.

ENTRESOL, änngrs'all, m. 3. Mellanvåning med lägre rum än i de öfriga. Halfvåning.

ENTRETENERA, anngtrtenera, v. a. 1. (fr. *Entreténir*) 1) Underhålla. — 2) Samtala med.

ENTRÄD, n. 3. Se *En*, f.

ENTRÄGEN, enträgänn, a. 2. neutr. — *et.* 1) (om person) Som ifrigt, tråget, utan uppehör begär, yrkar, beder om något, o. s. v. *Vara mycket e. i sin begäran, i sin bön.* — *Syn. Trägen, Envis.* — 2) (om sak) Som ifrigt och ihärdigt upprepas, förnyas. *E. bön, begäran.* — *Syn. Enständig, Trägen, Envis.*

ENTRÄGENHET, f. 3. Egenskapen att vara enträgen. — *Syn. Trägenhet, Envishet, Enständighet.*

ENTRÄGET, adv. På ett enträget sätt, med enträgenhet. *E. begära, bedja om något.* — *Syn. Enständig, Tråget, Envist.*

ENTUSIASM, anngtusiåsm, m. 3. (fr. *Enthousiasme*) Hänryckning, hänförelse, förtjusning, förtjusningsfeber, svärmisk ifver. [*Enthusiasm.*]

ENTUSIASMERA, anngtusiåsmëra, v. a. 1. Försätta i hänryckning, hänrycka, hänföra, elda. [*Enthu —.*]

ENTUSIAST, anngtusiåsst, m. 3. 1) Person, betagen af entusiasm; svärmare, svärmisk beundrare. — 2) Benämning på anhängarne af åtskilliga religionssektor. [*Enthu —.*]

ENTUSIASTISK, anngtusiåsttisk, a. 2. Hänryckt, svärmiskt beundrande eller älskande, svärmiskt ifrande för något; svärmisk. [*Enth —.*]

ENTYDIG, entydigg, a. 2. 1) Som blott kan tydas på ett sätt. — 2) Som har blott en bemärkelse. *E-t ord.* — *Entydighet*, f. 3.

ENVELOPP, anngvelåpp, m. 3. (fr. *Enveloppe*) 1) Omslag. — 2) Ett slags utanverk kring en fästning, bestående af ett sammanhängande verk, af raveliner och contregarder, utan graf emellan.

ENVIG, ènnvi'g, m. 3. sing. I fornda tider hos Skandinaverna bruklig strid med vapen emellan två personer, för att slita någon dem emellan uppkommen tvist. *Utmana på e.* — *Syn. Envigeskamp, Envigesstrid, Tvekamp, Holmgång, (nu) Duell.*

Anm. Ordet hette i fornspråket *Einvi* af *Ein*, en, och *Vi*, strid; således: Strid en emot en.

ENVIGESKAMP, m. 2. sing. eller

ENVIGESSTRID, m. 3. Se *Envig*.

ENVIS, ènnvi's, a. 2. 1) (om person) a) Som vidblifver mening, föresats, beslut, hvilka äro oriktiga, utan att lyssna till förnuftiga skäl. *En e. menniska. Vara e. i sin tro, i sin fördom. E. som synden, som en finne*, i högsta grad e. — *Syn. Egensinnig, Tjurhufvig, Halsstarrig.* — b) Se *Enträgen.* — 2) (om sak) a) Som innefattar, röjer, uttrycker, tillkännagifver envishet. *E. karakter. Ett e-t hufvud.* — *Syn. Egensinnig.* — b) Långe ihållande, som icke lätt ger vika eller